

at se, hvor ensartede alle Hovedproblemerne var. Arbejdsprogrammet er meget omfattende og Problemerne indviklede, derfor vil det uden Tvivl kræve nogen Tid og grundige Undersøgelser, før den Kommission kan naa til praktiske Resultater.

Den foreløbige Beretning, der blev afgivet til det økonomiske og sociale Raad gennem Kommissionen for Menneskerettighederne, sluttede med at henlede Opmærksomheden paa et konkret Punkt, med Hensyn til hvilket Stamkommissionen ønskede, at man straks skred til Handling.

Den ønskede, at man skulde rette en Appel til de af de Forenede Nationers Regeringer, der endnu ikke har givet Kvinder Stemmeret, om snarest at foretage det hertil fornødne indenfor deres forfatningsmæssige Rammer.

Dette Punkt synes derfor allerede nu at være blevet hævet op over den af det økonomiske og sociale Raad nedsatte Plenarkommissions Kommissarium. Stamkommissionens Synspunkter er klare, og der kræves intet yderligere Skridt, forinden Sagen kan bringes for Forsamlingen.

Man kunde maaske sige, at det vilde være klogt at vente og lade Plenarkommissionen om Kvinders Stilling foretage Undersøgelser af dette Spørgsmaal. Saadanne Undersøgelser kunde maaske om nogle Aar føre til en Konklusion, der maaske atter kunde føre til en Konvention. Men man maa nærme sig dette Spørgsmaal fra mange Sider for at løse det, og dette Spørgsmaal, ligesom de fleste Spørgsmaal, der angaar Menneskerettigheder, afhænger saavel af sociale og økonomiske Realiteter som af Fordomme og Traditioner, og maa derfor behandles paa mange forskellige Maader. En af disse er Skabelsen af en offentlig Mening i Verden om disse Spørgsmaal. Dette er faktisk en af de mest effektive Maader, paa hvilke de Forenede Nationer kan hjælpe dem, der vil arbejde for at virkeliggøre Pagten. Hvad vi kan gøre i Dag, er at fremsætte et Forslag om dette Nøglespørgsmaal, som er saa enkelt, og naar det er løst, muliggør det Handling fra Kvindernes egen Side for at forbedre deres Standard.

Vi maa erindre, at Verdens Kvinder ser med spændt Forventning hen til de Forenede Nationers Initiativ til Skridt for Skridt at fremme deres Ønske om at opnaa en Forbedring i deres borgerlige Stilling. Et saadant Initiativ blev forudset i Generalsekretærens mundtlige Beretning til Forsamlingen forleden Dag. Hr. Trygve Lie sagde: »Vi maa ikke hvile, før Kvinder overalt kan nyde lige Rettigheder og lige Muligheder med Mænd.«

En Udtalelse fra denne Forsamling vil gøre et stort Indtryk — den vil give Genlyd blandt Kvinder over hele Verden, og det vil være et Svar paa Generalsekretærens Appel, naar vi enes om et Udkast til Beslutning, som det jeg her har den Ære at fremsætte.

Dets Formaal er alene at sætte os i Stand til at tilbagelægge et Stadium af Arbejdet for at sikre Frihed og Demokrati, hvilket er nødvendigt for at fremkalde et Samarbejde med alle Verdens Folk og da ikke mindst med den Del af Menneskeheden, der bestaar af Kvinder.

Dette er, hvad der virkelig ligger bag denne nye Interesse for Kvinders Livsvilkaar, som Generalsekretæren saa klogt har givet Udtryk for. Han ved, at den virkelige Fred maa opbygges ikke blot af hver Mand, men ogsaa af hver Kvinde.

Ved at fremsætte en saadan Henstilling forbereder vi Jordbunden for yderligere Skridt paa dette Omraade, og denne Forberedelse er, som vi alle ved, nødvendig, forinden der kan ske Ændringer i demokratiske Lande. Den vil saaledes ogsaa være en Hjælp for de Regeringer, der ønsker at fremme dette Arbejde.

Spørgsmaalet synes mig at være ligesaa enkelt, som det er livsvigtigt, og jeg beder derfor om at maatte slutte med at opfordre Medlemmerne af Udvalget til at godkende dette Udkast.

Mine Meddelegerede, hvis De blot vidste, hvilke Haab og hvilke Forventninger denne Interesse fra de Forenede Nationers Side har vakt blandt Kvinder i alle Dele af Verden.

Hvis De vidste, hvorledes arbejdende Kvinder, der slider i deres Hjem, paa Markerne og i Fabrikerne, løfter Hovedet og ser en Haabets Solstraale, naar de hører, at de Forenede Nationer interesserer sig for deres Forhold og ønsker at hjælpe dem. De føler for første Gang, at man ogsaa kalder paa dem for at genopbygge Verden.

Jeg kan forsikre Dem om, at hvad vi her foretager, vil tale til deres Fantasi, og Svaret vil blive, at de af hele deres Hjerte, Sind og Viljekraft vil slutte sig til os i Arbejdet for Freden.